

Sygn. akt VU 293/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 lutego 2015 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 293/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odwołaniu z dnia 16 marca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy J. K. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że J. K. przysługuje prawo do emerytury w wieku obniżonym do 60 lat z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach przez okres minimum 15 lat przed dniem 1 stycznia 1999 roku, poprzez zaliczenie jemu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku oraz od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku, na stanowiskach robotnika budowlanego i cieśli, w ramach których wykonywał on prace zbrojarskie i betoniarskie, jako pracy w warunkach szczególnych. Dodatkowo pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

J. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu (...) 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

(dowód: wnioski o emeryturę k. 1 – 8v akt o emeryturę)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił staż pracy wynoszący 25 lat, 9 miesięcy i 13 dni. Niekwestionowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okres zatrudnienia J. K. w szczególnych warunkach wynosi łącznie 14 lat i 6 dni.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 23 lutego 2015 roku k. 74-74v akt o emeryturę)

J. K. w okresie od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku oraz od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w B.. Od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku stanowisko wnioskodawcy określono w angażach jako robotnik budowlany. Od dnia 1 czerwca 1983 roku do dnia 30 września 1990 roku ubezpieczonemu przypisano stanowisko betoniarza. Od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku stanowisko wnioskodawcy określono w angażach jako cieśla. J. K. przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał czynności betoniarza, tj.: betonował stropy, ławy fundamentowe, drogi, słupy, ściany nośne, wieńce, schody oraz przyjmował i rozkładał beton.

(dowód: umowa o pracę z dnia 5 lipca 1980 roku k. 24 akt o emeryturę; umowa o pracę z dnia 1 lipca 1991 roku k. 33-33v akt o emeryturę; świadectwo pracy k. 6-6v akt kapitałowych; świadectwo pracy z dnia 31 maja 2003 roku k. 7-9 akt kapitałowych; angaże k. 24v-32v i k. 34-38 akt o emeryturę; zeznania świadka W. J. protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2016 roku nagranie od minuty 4:55 do minuty 13:05 k. 16v; zeznania świadka K. S. protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2016 roku nagranie od minuty 13:05 do minuty 19:13 k. 16v oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku nagranie od minuty 2:03 do minuty 8:15 k. 12-12v w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2016 roku nagranie od minuty 19:59 do minuty 21:59 k. 16v-17)

W przypadku zaliczenia wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku jego staż pracy w takich warunkach, łącznie z okresem niekwestionowanym przez organ rentowy, wynosi ponad 15 lat.

(okoliczność niesporna)

Sąd Okręgowy dokonał rozstrzygnięcia w oparciu o następujący materiał dowodowy: umowy o pracę, świadectwa pracy i angaże, a także na podstawie treści zeznań przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków jak i samego ubezpieczonego. Dokumenty powyższe nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie budziły wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W ocenie Sądu Okręgowego zeznania przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków jak i zeznania ubezpieczonego zasługują na wiarę. Wnioskodawca zeznał przed Sądem, że „Od razu zostałem przyjęty na betoniarza. Tylko w umowie o pracę był robotnik budowlany. Ja do 1990 roku pracowałem jako betoniarz, a potem pracowałem jeszcze więcej jako betoniarz. Pracowałem tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy”. Nadto przesłuchany w niniejszej sprawie świadek W. J. zeznał także, że wnioskodawca „przez cały okres pracy pracował jako betoniarz (...). Pracował tam na cały etat, w pełnym wymiarze czasu pracy.”, świadek K. S. wskazał, że, „zawsze pracował wnioskodawca przy betonowaniu. Nie pracował nigdy jako cieśla, ślusarz”. Treść zeznań powyższych świadków jak i ubezpieczonego jest spójna, logiczna i koresponduje z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. Zatem całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwalał stwierdzić, że J. K. wykonując obowiązki pracownicze w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał wyłącznie czynności betoniarzkie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn).

Stosownie do treści art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl § 3 przywołanego wyżej rozporządzenia wymagany okres zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do rozporządzenia (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale wykonuje prace o jakich mowa w rozporządzeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Spór pomiędzy stronami niniejszego postępowania ograniczał się do faktu, czy wnioskodawca ma 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy zważył, że spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budziło żadnych wątpliwości, gdyż J. K. ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, a w dniu (...) 2015 roku ukończył 60 lat i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy uznał bowiem, że J. K. nie spełnia przesłanki zatrudnienia w warunkach szczególnych przez okres co najmniej 15 lat. Wnioskodawca twierdził zaś, że legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych,

albowiem będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku oraz od dnia 1 października 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. prace zbrojarskie i betoniarskie.

Skoro wnioskodawca nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach za sporny okres, to na nim zatem spoczywał ciężar wykazania, że taką pracę wykonywał.

Sąd wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie poddał ocenie okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w B. od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku, gdyż ubezpieczonemu brakowało niespełna jednego roku do spełnienia przesłanki wskazanej w art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach.

Lektura akt pozwalała wyciągnąć wniosek, że J. K. przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B., pomimo wskazywania różnych stanowisk w angażach, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu tylko i wyłącznie prace betoniarskie. Wnioskodawca zeznał przed Sądem, że „Od razu zostałem przyjęty na betoniarza. Tylko w umowie o pracę był robotnik budowlany. Ja do 1990 roku pracowałem jako betoniarz, a potem pracowałem jeszcze więcej jako betoniarz. Pracowałem tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy”. Nadto przesłuchany w niniejszej sprawie świadek W. J. zeznał także, że wnioskodawca „przez cały okres pracy pracował jako betoniarz (...). Pracował tam na cały etat, w pełnym wymiarze czasu pracy.”, świadek K. S. wskazał, że, „zawsze pracował wnioskodawca przy betonowaniu. Nie pracował nigdy jako cieśla, ślusarz”.

W świetle zebranego materiału dowodowego zdaniem Sądu Okręgowego, należało uznać, iż ubezpieczony, mimo nieposiadania świadectwa pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku, mimo wskazywania w jego angażach stanowisk robotnika budowlanego i cieśli, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności betoniarskie, wymienione w Wykazie A, Dziale V pkt 4 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), tj. prace zbrojarskie i betoniarskie.

W świetle przedstawionej argumentacji oraz na gruncie przywołanych przepisów Sąd Okręgowy zważył, że w przedmiotowej sprawie nie było przeszkód, aby zaliczyć wnioskodawcy okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. od dnia 26 czerwca 1980 roku do dnia 31 maja 1983 roku do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Przy zaliczeniu J. K. do pracy w warunkach szczególnych wyżej wymienionego spornego okresu jego staż pracy w takich warunkach wynosi łącznie ponad 15 lat.

Tym samym wnioskodawca spełnia wszystkie wymagane prawem warunki do uzyskania prawa do emerytury w myśl art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Prawo do świadczenia, w myśl art. 129 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie I sentencji wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. K. prawo do emerytury poczynając od dnia (...) 2015 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik, zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz J. K. kwotę 120 złotych, na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst. jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490).